

[Glønborg]

get var til behandling sidste år, og derfor fik jeg heller ikke afleveret den ros til Socialdemokratiet, som jeg synes at Socialdemokratiet fortjener for det forslag, der er lagt på bordet her.

Jeg er af den naive opfattelse, at hver gang der skrives eller siges noget fornuftigt her i Folketinget, har det en vis positiv virkning. Kristeligt Folkeparti er meget optaget af byøkologitænkningen, vi vil meget, meget gerne arbejde videre i god samdrægtighed for at få styr på byøkologien. Og jeg synes, at hovedelementerne i Socialdemokratiets forslag – renere teknologi, bytrafikplanlægning og byøkologi som helhed – er noget godt og rigtigt. Og når talen er om støtteordninger og incitamenter af økonomisk art til at få den rigtige økologi i byerne – støtte til forskningen, støtte til forsøg med decentralisering af kommunale opgaver, koordinering af offentlig planlægning osv. – er det også en række eksempler præget af sund fornuft, som Socialdemokratiet har skrevet op.

Jeg synes også, det er dejligt at konstatere, at miljøministeren er i fuld gang med at handle i overensstemmelse med det, som Socialdemokratiet har peget på her. Jeg vil bestemt ikke udelukke muligheden af, at miljøministerens arbejde i år også er præget af de tanker, der blev fremlagt i Socialdemokratiets beslutningsforslag sidste år, for jeg tror virkelig, at miljøministeren er i stand til at lytte til argumenter, der er præget af sund fornuft.

Vi kan forstå, at der er nogle nuanceforskelle i opfattelsen af, hvad man skal gøre, men lad os da snakke lidt om det i udvalget. Jeg har meget svært ved at se, at der skulle være noget her, som skulle give anledning til, at vi kritiserer hinanden voldsomt og stærkt.

Derfor vil jeg også slutte med at uddele ros til Det Radikale Venstre, fordi Det Radikale Venstre i stedet for at kritisere forslaget, som man gjorde sidste år, nu stiller sig positivt over for det. Det gjorde Kristeligt Folkeparti sidste år, selv om vi ikke fik det sagt, og det gør vi fortsat, vi vil gerne arbejde med på alt, hvad der kan fremme en god byøkologi. Og lad os så se, om det ender med afgivelse af en betænkning eller en beretning, eller hvad vi finder frem til; hovedsagen er, at vi arbejder med byøkologi i god samdrægtighed.

Lise Hækkerup (S):

Siden vi behandlede dette beslutningsfor-

slag i 1992, har der fundet ikke mindre end to store miljøkonferencer sted, som har haft verdens bevågenhed. Den ene var Riokonferencen, der som bekendt blev afholdt i sommer, den anden var konferencen om ozonlaget, som blev afholdt i efteråret med København som værtsby. Med den størrelse, de hver især havde, bidrog de til at henlede verdens opmærksomhed på miljøspørgsmålene.

Men man kan komme med nok så mange internationale manifestationer og udtalelser, som man vil, hvis man ikke samtidig er villig til at begynde hos sig selv. Det er bl.a. grunden til, at vi i Socialdemokratiet har valgt at satse på det helt nære, nemlig de steder, hvor vi færdes til daglig, dér hvor vi bor.

En væsentlig del af forureningen kommer fra byerne, hvor forkert opvarmning, for megen biltrafik og mange års forsømmelser med hensyn til beplantning har bidraget til at forringe livskvaliteten for de mennesker, der har valgt at bo i byerne. Begrebet byøkologi er så småt ved at blive anerkendt som et bidrag til Brundtlandrapporten om en bæredygtig fremtid, men vi mangler stadig en ordentlig debat om midlerne til at fremme den bæredygtige udvikling, ligesom vi stadig mangler nogle demonstrationsprojekter. Der er allerede iværksat gode initiativer på området, jeg kan f.eks. nævne Grynebækken ved Svaneke, det genanvendte hus i Horsens og Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi i Thy. Men der kræves et intensivt forsknings- og udviklingsarbejde for at videreudvikle og opsamle de projekter, der allerede er iværksat, og derfor er etableringen af en udviklingsfond en væsentlig del af beslutningsforslaget.

Byøkologien må ansues ud fra en helhedsorienteret betragtning, når der skal planlægges. Det vil sige, at planlægningen skal sikre en sammenhæng mellem befolkningens nære oplevelser og placeringen og sikringen af rekreative arealer. Men det kræver en indsats fra oven, dvs. en mere bevist og systematisk offentlig regulering af en række miljøfølsomme områder. Helt konkret mener vi, at følgende indsatsområder bør prioriteres højt: energibesparelser, vandbesparelser, sundere byggeri, begrænsninger i affaldsmængden, fremhævelse af byernes grønne træk og omdannelse af boligveje til stilleveje.